

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt VIII. In quo primus, primi Cantus versus exponitur: incipitque nox
hæc obscura dilucidari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

quam eorum gustus in oratione satisfactionem exigebat, minimè repererunt (tandem enim expedit, ut ea à Deo priuentur, ut illorum experimentum capiat) nolunt amplius ad eam redire: alijs vicibus illam intermittunt, vel certè inuitè ad eam redeunt. Atque ita propter Acediam istam, postponunt perfectionis viam (quæ est voluntatis propriæ, gustusque propter Deum abnegatio) Gustui & voluntatis suæ delectationi: cui, hoc modo ipsi potius satisfaciunt, quam diuinæ. Plures etiam istorum cuperent illud Deum velle, quod ipsi volunt: affligunturque in volendo eo, quod vult DEVS, non sine repugnantia accommodandi voluntatem propriam, diuinæ. Hinc euenit, ut sæpe ea in quibus ipsi voluntatis suæ & gustus pronitatem non sentiunt, minimè diuinæ voluntati consentanea existiment. E contra verò quando ipsi de re aliqua benè sunt satisfacti; DEVM quoque esse satisfactum credunt. Metiendo DEVM se ipsis, non verò se ipsos Deo: cum tamen res longe aliter sese habeat, quemadmodum ipse Dominus in Euangelio docuit dicens: Eum qui perdidit voluntatem suam propter illum, istum illam lucraturum: cum verò qui illam lucrari voluerit, eam amissurum: *Qui autem perdidit animam suam propter me, inueniet eam.*

*Matt. 16.
25.*

Tædio quoque afficiuntur huiusmodi homines, cum illis ea iubentur, quæ nulla eos suauitate oblectare possunt. Et quoniam delicias consolationesque spirituales consecretantur; debiles sunt admodum ac tepidi; ad fortiter pro perfectione acquirenda laborandum, similes illis facti, qui in delicijs enutriti, omnem mæsti fugiunt asperitatem: & Crucem in qua spirituales deliciae consistunt, abhorrent, & quo res magis spirituales sunt, maiori etiam in illis tædio afficiuntur. Cum

Spirituales deliciae in Cruce consistunt.

enim ipsi in rebus spiritualibus, lato itinere incedere, ac secundum voluntatis suæ propensionem viuere conentur; non mediocrem tristitiam & repugnantiam in aggrediendo arctam vitæ viam, de qua loquitur Christus, experiuntur.

Imperfectiones istas, in quibus homines, primi huius incipientiù status degunt, hoc loco retulisse satis sit: ut liquido cõstet, quàm sit illis necessarium à Deo in proficientium statu constitui; quod sit, cum eos in nocte obscura, de qua iam acturimus collocat, in qua ablatando eos, per ariditates tenebrasque interiores à suauitate & gustuum istorum vberibus aufert ab eis cunctas imperfectiones istas, puerilesque ineptias, & facit virtutes, medijs plurimum diuersis, acquirere. Licet enim, quam maximè sese incipiens, in mortificandis se vniuersis istis actionibus & passionibus suis exerceat, nunquam tamen omnimodè, sed ne sufficienter quidem id assequatur, priusquam DEVS, purgatione obscuræ noctis intercedente id efficiat. De qua ut aliquid proficui proferam, v. t. n. tinam placeat Deo, suam mihi diuinam impertiri lucem; est enim apprimè necessaria, ad noctem ad eò obscuram, materiamque tam difficilem & arduam dilucidandam.

CAPVT VIII.

In quo primus, primi Cantus versus exponitur incipitque nox hac obscura dilucidari.

Quadam Nocte Obscura.

NOx ista, quam contemplationem esse diximus, duos tenebrarum vel pur-

purgationum modos, secundum duplicem interioris hominis portionem, sensitiuam nimirum & spiritualem, in personis spiritualibus producit. Atque hoc modo una nox seu Purgatio sensitua, per quam repurgatur vel denudatur aliqua anima secundum sensum, accommodat illam secundum sensum spiritui: altera verò nox, seu spiritualis purgatio, per quam anima emundatur & denudatur secundum spiritum, adaptat & disponit illam ad vniõnem amoris cum Deo. Sensitiua nox communis est, & quæ multis contingit: hi autem incipientes sunt, de quibus primo loco agemus. At spiritualis, paucorum est admodum; eorum nempe, qui iam profecerunt, suntque exercitati, de qua postmodum sumus acturi.

Prima nox, vel purgatio, amara est sensui, & formidabilis. Secunda verò absque cõparatione vlla, spiritui terribilior: quæ admodum confestim dicemus. Et quoniã in ordine prima, & quæ primo contingit loco, est nox sensitua, de illa sub compendio aliquid adferemus (cum de ea, tanquã de re magis vulgari, plura reperiantur scripta) vt possimus ad agendum magis ex professo de nocte spirituali gressum facere: de qua parce admodum, tam verbis, quam scriptis pertractatur, & cuius modica habetur experientia.

Cum itaque agendi & viuendi modus quo incipientes isti in via Dei vtuntur vilis sit, & qui proprio ipsorum amori gustuique admodum est affinis (quemadmodum in superiorib. explicatũ est) volendo illos Deus ad vltiora, promouere, & ex isto infimo amoris modo, ad sublimiorem diuini amoris gradum prouehere, eosque ab imo & abiecto sensu & discursus exercitio, per quod tam parce, & cum tot, sicut diximus, inconuenientib. Deum quærebant liberare; & vo-

lendo eos in spiritus exercitio, in quo copiosius, & absque tot imperfectionibus, diuina possint communicatione frui, collocare, postquam iam, aliquo temporis spatio in virtutis itinere sese exercuerunt, & in meditatione ac oratione perseverando, suauitate & gustu, in ea percepto mundanarum rerum affectum & amorem extinxerunt, & aliquas in Deo spirituales vires acquisierunt, quibus aliquatenus habent iam creaturarum appetitus refrænos, possuntque Dei amore aliquid oneris ac ariditatis conflictus tempore, minimè terga vertendo, sustinere, quando inquam in spiritualibus istis exercitijs, omnia eis, ex animi sententia succedunt, & suauitatibus abundant, quando etiam (vt illis videtur) serenor illos diuinorum fauorum sol irradiat: tunc obscurat & abscondit illis Deus vniuersam istam lucem & portam, ac dulcis spiritualis aqua scaturiginem, quam quotiescunq; & quando cunq; illis libebat, in Deo degustabant, occludit (cum enim debiles essent ac teneri, omnia eis ostia patebant, quemadmodum S. Ioannes in Apocalypsi dixit: *Ecce dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest claudere, quia modicam habes virtutem, & seruasti nomen meum, & non negasti nomen meum*: in tantisque eos relinquit tenebris, vt quo sese cum imaginationis sensu & discursu conferant, prorsus ignorent. Non enim sciunt amplius vel tantillum, sicuti antea solebant meditari, submerso iam suffocatoque in ista nocte, interiori sensu & in tanta ariditate derelicto, vt non solum succum aliquem & consolationem in rebus spiritualibus pijsque exercitijs non reperiant (in quibus ipsi antea delicias ac gustus suos inueniebant) sed potius illorum loco amaritudinem ac insipiditatem in dictis rebus experiantur. Vt enim dixi, animaduertens

Apoc. 3. 8.

B.
annis
Cruce

Opera
ystica
NVT
129

tens eos Deus, aliquantulum iam creu-
uisse, ut roborentur magis, fasciasque abij-
ciant, à dulci eos vberè auellit, & ex
vlnis suis depositos, docet suis passibus in-
cedere: qua in re magnam ipsi experiun-
tur nouitatem, cum eis omnia in contra-
rium sint conuersa.

NOTA.

Quoniam
tempore so-
leat spiri-
tuales no-
ctæ sensus
ingredi?

Quandã ad
inirandũ
hanc felicẽ
noctem re-
quiratur?

Res hæc omnibus hominibus, à sæcu-
li strepitu remotis, ut plurimum post spi-
ritualis vitæ initia citius, quam cæteris e-
uenire consuevit: cum magis sint ab oc-
casionibus, à proposito resiliendi liberi,
& quia etiam citius appetitus sæcularium
rerum reformant: hæc enim sunt illa,
quæ ad ingrediendam felicem hanc sen-
sus noctem requiruntur. Regulariter au-
tem non multum postquã cœperint, ela-
bitur temporis, quod istam sensus noctem
maior illorum pars intrat: communiter e-
nim ariditates istas pati eos videmus. De
hoc sensitiuæ purgationis modo, cum tam
communis sit, plurimas Sacrarum litera-
rum auctoritates adducere possemus, in
quibus, præsertim vero in Psalmis & Pro-
phetis, de eo creberrime agitur: quas ob
prolixitatem euitandam, præmittimus,
quanquam nonnullas ex illis post-
modum citaturi simus.

CAPVT IX.

De indiçijs, ex quibus agnosci poterit, spiritua-
lem personam hac nocte, purgationisque
sensitiuæ via incedere.

Aridita-
tes sensiti-
uæ partem
nõ semper
à sensitiuæ
noctis pro-
manant,
sed multis
alijs ex
causis.

Sed quoniam ariditates istæ sæpe non
à dicta nocte, appetitusque sensitiui
purgatione, procedere possent; sed vel à
peccatis seu imperfectionibus, tempore, vel
animi remissione, aut certè ab aliquo de-
prauato humore, seu corporis indisposi-
tione; quædam hoc loco assignabo indi-

cia, ex quibus dignoscatur, an huiusmodi
ariditas ex dicta purgatione oriatur: vel
certè ex aliquibus recensitorum vitiorum;
ad quem effectum tria reperio præcipua
indicia.

Primum est, si quemadmodum nullum
in rebus diuinis gustum consolationemque
reperit anima, ita etiam nec illam in ali-
qua creata re reperiat. Cum enim in no-
cte obscura ad hoc collocaet Deus ani-
mam, ut exsiccat ac repurget appetitum
ipsius sensitiuum, nulla alia re linere illam
inescari, gustumque reperire, hinc proba-
biliter ariditatem ac amaritudinem istam,
non à peccatis imperfectionibusque; recen-
ter admissis prouenire cognoscitur. Si e-
nim hoc ita esset, aliqua in natura proni-
tas, vel cupiditas aliquid aliud, præter
res diuinæ degustandi perciperetur. Quo-
tiescunque enim in imperfectione aliqua
appetitui habentæ permittitur: illico pro-
pensus ad eam, siue parum, siue mul-
tum, secundum affectus, ac gustus quo illi
inhæsit mensuram, sentitur. Sed quia
istud tam supernarum, quam inferiorum
rerum fastidium, ex aliqua corporis in-
dispositione vel melancholico humore, qui
sæpè in nulla re permittit gustum conso-
lationemque reperire, nasci possit: secundum
indiciũ & proprietas necessaria est.

Secundum itaque indicium, seu proprie-
tas purgationis istius est; quod ordinariè
occupat ac erigit memoriam in Deum,
cum sollicitudine, & anxietate quadam
dolorosa, se Deo nequaquam inseruire,
sed potius quoniam suauitate illa in re-
bus diuinis destitutam se animaduertit,
retrocedere existimando. Hinc enim pa-
tet, ariditatem istam ac tridum, non
ab animi remissione temporeque proficisci:
hoc enim tempore proprium est, pa-
rum res diuinæ curare, nullamque in-
teriore de ijs sollicitudinem gerere.
Vnde